

Lysets budskab

Om Maja Lisa Engelhardts udsmykning af Sankt Mariæ Kirke

Af Vibeke Fenger-Petersen

Det er ikke dagslyset, der oplyser Sankt Mariæ Kirke, men derimod et stærkt og mangefarvet lysindfald, der kommer fra otte store glasmosaikker. I vestsiden af kirken udfylder glasmosaikkerne alle syv vinduer og repræsenterer skabelsens dage. I den østlige side af koret falder lyset gennem en glasmosaik med en englevinge som motiv. Gennem glasmosaikkerne har kunstneren Maja Lisa Engelhardt visualiseret det guddommelige lys: lyset som Gud skabte på den første dag, Helligåndens lys som englen bringer med sig, og lyset der manifesterer sig i Kristus, som omtaler sig selv som verdens lys (Jh 8,1). Maja Lisa Engelhardt har desuden skabt endnu en lyskilde, nemlig den evige lampe foran tabernaklet; den er af bronze og formet som en fuglerede. En rede betyder hjem, omsorg og ansvar, for kirken kan ikke leve uden lysets varme og kraft, men samtidig er det kirkens ansvar at beskytte lyset under alle forhold – og som Maja Lisa Engelhardt selv har påpeget, kan fuglereden også give associationer til tornekronen.

Ingen har set Gud, og siden Guds skjulte åbenbaring ligger uden for fornuffen, kan den ikke gengives figurativt med motiver fra vores egen verden. Derimod er det muligt at gå i dialog med det hellige gennem lyset, der er alle vegne, og dog unddrager sig menneskelig kontrol. Indhyllet i glasmosaikernes anderledes lys bliver Sankt Mariæs lille og enkle kirkerum på en villavej på Frederiksberg et symbol for det himmelske, for det guddommelige lys der i Kristus skinner i mørket, og mørket greb det ikke (Jh1,5.) Det giver derfor mening, at man skal ind i kirken for at få denne oplevelse af transcendens. Forbipasserende der f.eks. er på vej til nabolagets store sekulære helligdomme, FCKs baner og Frederiksberghallen, kan kun se mosaikkernes bagside og måske forundres over deres udtryk; men de folder sig først ud, når man er i det rum, hvor lyset og ordet mødes. Inde i kirken er

Kirkerummet før opsættelse af Skabelsen

lyset evigt vekslende, fordi glasmosaikkerne udstråler lys ved selv at blive gennemlyst. Lyset ændrer sig altså i dagens løb og med vejrets og årstidernes skiften. Derfor vil lyset aldrig være det samme for de kirkegængere, der kommer til søndagsmessen kl.11, og måske kun ser mosaikkerne netop på det tidspunkt. Den enkelte kirkegænger vil desuden opleve lyset forskelligt alt efter sin egen gennemsigtighed for Guds åbenbaring. Under indtryk af tilværelsens mange omskiftelser, ændrer mosaikkernes lys karakter, når et menneske ser dem i en tilstand af sorg, i et nådens øjeblik, bedøvet af ligegyldighed, eller gennemlyst af en stor glæde. Lysets bestandighed fortæller os, at lige meget hvordan livet former sig, bliver Gud ved med at skabe og åbenbare sig i vores liv.

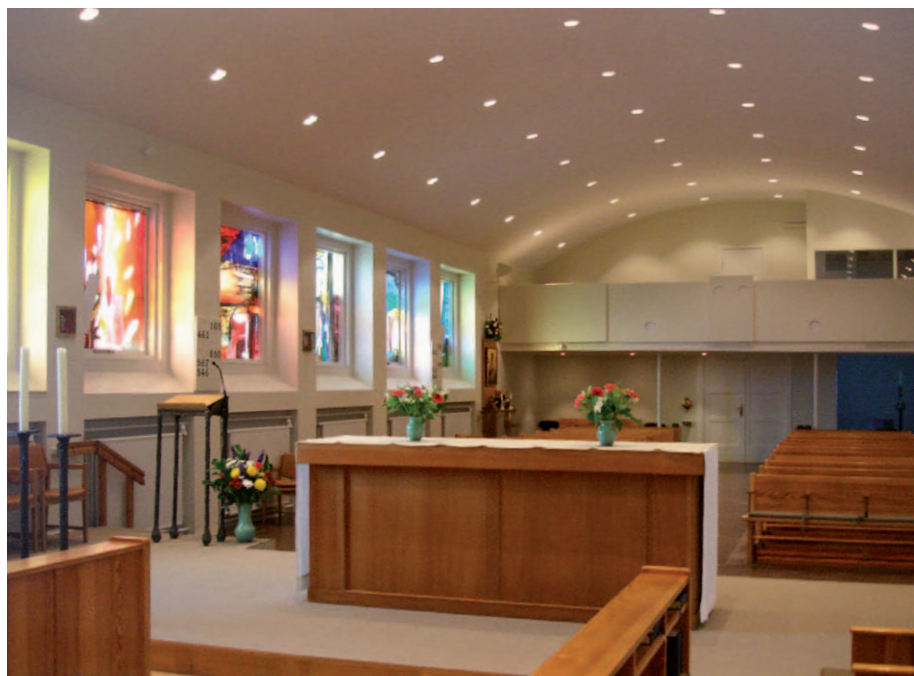
Sankt Mariæ kirke lå badet i dette intense, nye lys den midsommerdag i 2010, da "Skabelsen" blev festligt indviet i forbindelse med fejringen af Liobasøstrenes 75 års virke i Danmark. Sankt Mariæ kirke fungerer både som sognekirke og klosterkirke, og det var noget af en bedrift af dimensioner fra klostrets side, at man havde kunnet gennemføre dette meget store projekt, med økonomisk støtte fra bl.a. ordenens kloster og Bonifatiuswerk i Tyskland. Ved denne lejlighed blev Sankt Mariæ Kirke placeret centralt på

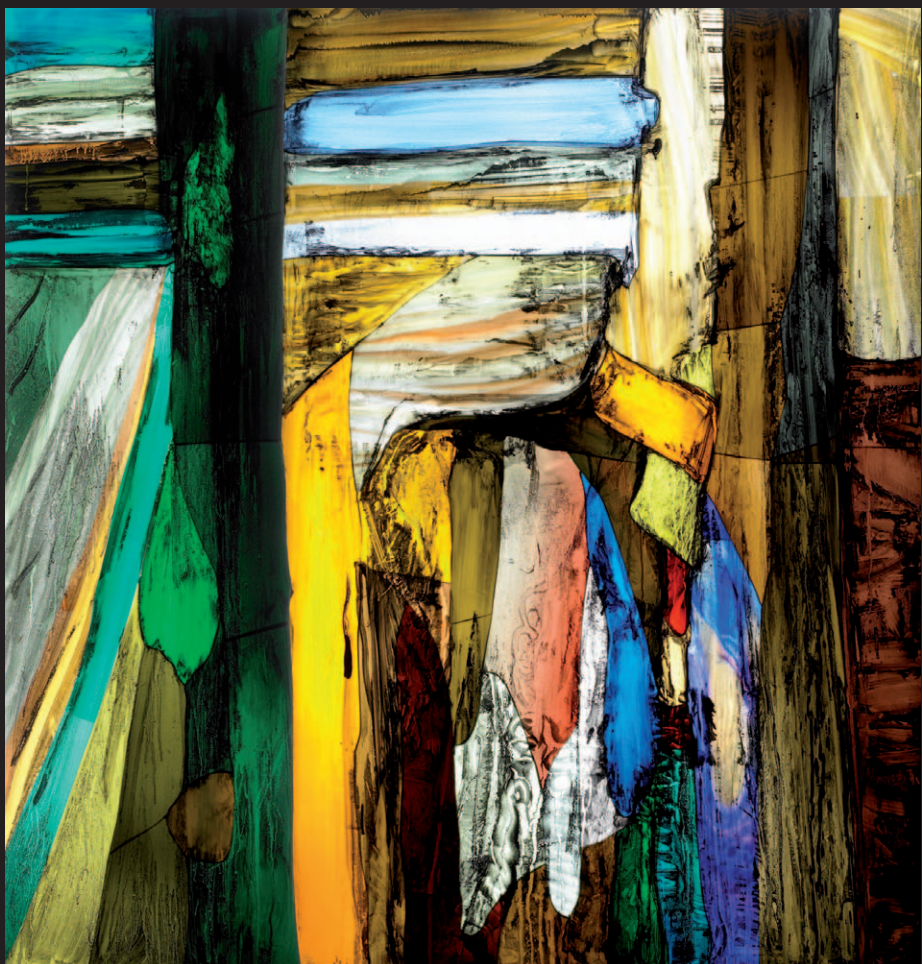
Glasruderne ankommer til kirken og sættes op.

Kirkerummet efter opsættelse af Skabelsen og istandsættelse.

kirkekunstens Danmarkskort, og der bliver hver uge ringet på klostrets dør af besøgende, der ønsker at se Maja Lisa Engelhardts største værk. Denne dag var kulminationen på et længere forløb, hvor søstrene havde formet et varmt venskab med Maja Lisa Engelhardt, der om sin egen tro har sagt, at bevidstheden om at høre Gud til, er det, der fylder mest i hendes liv. Samarbejdet førte i første omgang til værket "Englevinge", som blev opsat i kirken i 2008. Søstrene i Sankt Lioba Kloster følger lysets rytme, når de dagen igennem, fra morgenen laudes til nattens komplet, lovpriser Guds skaberværk gennem tidebønnernes Davidsalmer. Lyset indgår altså i en harmonisk helhed med Skriftens ord, med kirkens og liturgiens liv, og med den søgen efter forening med Gud, som bønneren er udtryk for. Et kirkerum, der gennemstrømmes af et helligt og mystisk lys, må nødvendigvis også være et glædens rum. I sin forkyndelse vender sognepræst Jesper Fich igen og igen tilbage til Kristus som glædens budbringer; atter bliver der således skabt en komplementarisk helhed, en helhed der er funderet i troen på, at Gud er lys, og der er intet mørke i ham (1.Joh 1,5). I glæden samles alle facetterne af lysets budskab i Sankt Mariæ Kirke.

Maja Lisa Engelhardt. Skabelsen, 3. dag

Skabelsen, 6. dag